

4. Jeżeli dokumentów nie dostarczył organ, który skierował funkcjonariusza, albo szef jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełnił służbę, przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej zawiadamia o tym przełożonych tych osób.

§ 16. 1. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej zawiera w szczególności:

- 1) rozpoznanie;
- 2) stanowisko komisji w przedmiocie zaliczenia funkcjonariusza, emeryta lub rencisty do jednej z grup inwalidztwa i ustalenie daty lub okresu powstania inwalidztwa, a także daty powstania grupy inwalidztwa;
- 3) określenie związku lub braku związku inwalidztwa ze służbą w SKW lub SWW oraz ustalenie, czy inwalidztwo powstało wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku z tą służbą, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze;
- 4) ustalenie związku lub braku związku chorób i ułomności ze służbą w SKW lub SWW;
- 5) stanowisko komisji w przedmiocie niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji, a w przypadku ustalenia niezdolności do samodzielnej egzystencji — określenie daty powstania tej niezdolności;
- 6) określenie zdolności do służby w SKW lub SWW i zaliczenie funkcjonariusza, emeryta lub rencisty do jednej z kategorii zdolności do służby w SKW lub SWW;
- 7) termin badania kontrolnego inwalidy;
- 8) pouczenie o prawie wniesienia odwołania.

2. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej dotyczące zmarłego funkcjonariusza, emeryta lub rencisty zawiera w szczególności:

- 1) ustalenie przyczyny śmierci;
- 2) ustalenie związku lub braku związku śmierci ze służbą w SKW lub SWW;
- 3) pouczenie o prawie wniesienia odwołania.

§ 17. 1. Wojskowa komisja lekarska orzeka w składzie trzech oficerów-lekarzy. W składzie orzekającym mogą być również oficerowie-lekarze niepełniący zawodowej służby wojskowej. Przewodniczącego składu orzekającego wyznacza przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej.

2. Wojskowa komisja lekarska orzeka większością głosów składu orzekającego.

3. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego oraz opatruje się je pieczęcią urzędową wojskowej komisji lekarskiej.

§ 18. 1. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia rozpatruje odwołanie w składzie trzech oficerów-lekarzy. W składzie orzekającym mogą być również oficerowie-lekarze niepełniący zawodowej służby wojskowej. Przewodniczącego składu orzekającego wyznacza przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej wyższego stopnia.

2. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia, rozpatrując odwołanie, orzeka na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. W razie potrzeby wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia może przeprowadzić ponowne badanie lekarskie i badania specjalistyczne oraz skierować funkcjonariusza, emeryta lub rencistę na obserwację szpitalną, a także przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia materiałów w sprawie.

3. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia orzeka w sprawie odwołania większością głosów składu orzekającego.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *R. Sikorski*

1460

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 19 października 2006 r.

w sprawie wymagań, jakie powinno spełniać krajowe laboratorium referencyjne przeprowadzające badania w kierunku pryszczycy²⁾

Na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Krajowe laboratorium referencyjne, w którym wykonuje się badania i inne czynności z żywym wirusem pryszczycy, jego materiałem genetycznym,

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają niektóre postanowienia dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289, Nr 163, poz. 1362 i Nr 178, poz. 1480 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045, Nr 170, poz. 1217 i Nr 171, poz. 1225.

antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów dla celów badawczych lub diagnostycznych, zwane dalej „laboratorium referencyjnym”, powinno:

- 1) działać zgodnie z normami bezpieczeństwa biologicznego, wskazanymi w załączniku XII do dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5), zwanej dalej „dyrektywą Rady 2003/85/WE”;
- 2) utrzymywać:
 - a) stałą gotowość w zakresie rozpoznawania wirusowych chorób pęcherzowych,
 - b) odpowiednie hodowle komórkowe w stanie umożliwiającym niezwłoczne wykonanie badań z ich użyciem;
- 3) zatrudniać pracowników i posiadać wyposażenie umożliwiające:
 - a) szybkie rozpoznawanie zakażeń wirusem pryszczycy,
 - b) prowadzenie przeglądowych badań serologicznych;
- 4) przeprowadzać w pierwszej kolejności badania w celu potwierdzenia lub wykluczenia pryszczycy oraz wykluczenia innych chorób pęcherzowych;
- 5) wykonywać charakterystykę antygenową wirusa pryszczycy w odniesieniu do referencyjnych szczepów stosowanych do produkcji szczepionki:
 - a) w przypadku potwierdzenia wystąpienia ogniska pryszczycy i zidentyfikowania serotypu wirusa,
 - b) we współpracy z Laboratorium Referencyjnym Wspólnoty — jeżeli to konieczne;
- 6) przekazywać do Laboratorium Referencyjnego Wspólnoty próbki pobrane od żywych zwierząt, u których wystąpiły objawy choroby pęcherzowej, jeżeli wyniki badań tych próbek w kierunku pryszczycy i choroby pęcherzowej świń są negatywne;
- 7) dysponować inaktywowanymi referencyjnymi szczepami wszystkich serotypów wirusa pryszczycy, surowicami odpornościowymi dla tych wirusów oraz innymi odczynnikami umożliwiającymi szybkie rozpoznanie tego wirusa;
- 8) prowadzić badania dotyczące określenia typu antygenowego i charakterystyki genomu wirusów, które wywołały pryszczycę na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich, zgodnie z posiadanym wyposażeniem;

9) zapewniać:

- a) niezwłoczne przekazanie do Laboratorium Referencyjnego Wspólnoty próbek pochodzących z pierwotnych ognisk pryszczycy w celu potwierdzenia wystąpienia pryszczycy i dalszej charakterystyki wirusa oraz oceny powinowactwa antygenowego do szczepów szczepionkowych z rezerwy antygenów i szczepionek Wspólnoty, w przypadku gdy niemożliwe jest prowadzenie badań, o których mowa w pkt 8,
- b) możliwość obserwacji, przez pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, w ramach szkoleń, w laboratorium referencyjnym, we współpracy z Laboratorium Referencyjnym Wspólnoty, klinicznych przypadków pryszczycy;

10) przekazywać, za pośrednictwem Głównego Lekarza Weterynarii, do Laboratorium Referencyjnego Wspólnoty dane dotyczące pryszczycy;

11) stosować metody i normy zgodne ze wskazaną w załączniku XIII do dyrektywy Rady 2003/85/WE laboratoryjną procedurą diagnostyczną, dotyczącą:

- a) testów diagnostycznych określonych jako zalecane testy,
- b) testów diagnostycznych określonych jako alternatywne testy, w przypadku gdy są nie mniej czułe lub swoiste niż testy, o których mowa w lit. a

— oraz przekazywać, na żądanie Komisji Europejskiej, informacje dotyczące stosowanych testów;

12) być przystosowane do identyfikacji wirusów chorób pęcherzowych oraz wirusa encephalomyocarditis, przeprowadzanej w celu uniknięcia opóźnień w rozpoznawaniu wirusa;

13) uczestniczyć w badaniach jakości i ćwiczeniach standaryzacji organizowanych przez Laboratorium Referencyjne Wspólnoty;

14) współpracować:

a) z Laboratorium Referencyjnym Wspólnoty i innymi laboratoriami krajowymi państw członkowskich Unii Europejskiej w celu doskonalenia metod diagnostycznych oraz wymiany materiałów i informacji,

b) z innymi laboratoriami, wskazanymi przez Głównego Lekarza Weterynarii, w zakresie badań, w tym badań serologicznych, niewymagających użycia żywego wirusa pryszczycy, które:

— nie prowadzą badań diagnostycznych mających na celu wykrycie wirusa w próbkach pobranych od zwierząt podejrzanych o chorobę pęcherzową,

— stosują procedury skutecznie zapobiegające możliwości rozprzestrzenienia się wirusa pryszczycy;

15) prowadzić i przechowywać dokumentację poświadczającą zgodność procedur przez nie stosowanych z wymaganiami określonymi przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt lub w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾ oraz udostępniać ją na żądanie Komisji Europejskiej.

⁴⁾ Decyzje wydawane na podstawie art. 89 dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG i zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG.

2. W laboratorium referencyjnym zapewnia się, że badania diagnostyczne w kierunku pryszczycy oraz innych wirusowych chorób pęcherzowych są wykonywane zgodnie z laboratoryjną procedurą diagnostyczną wskazaną w załączniku XIII do dyrektywy Rady 2003/85/WE.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: w z. *M. Zagórski*

1461

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 października 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie równoważnika pieniężnego przysługującego funkcjonariuszom Służby Więziennej za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego

Na podstawie art. 88 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 142, poz. 1380, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 2003 r. w sprawie równoważnika pieniężnego przysługującego funkcjonariuszom Służby Więziennej za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego (Dz. U. Nr 132, poz. 1234) uchyla się § 6.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Sprawiedliwości: *Z. Ziobro*

1462

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 25 października 2006 r.

o sprostowaniu błędów

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 190, poz. 1606, z późn. zm.¹⁾) w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 2006 r. w sprawie trybu sporządzania oraz wzoru sprawozdania z wykonania planu audytu wewnętrznego (Dz. U. Nr 112, poz. 764) w załączniku:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2253 oraz z 2006 r. Nr 73, poz. 501, Nr 104, poz. 708 i Nr 145, poz. 1050.

1) w tabeli „3. Wydane zalecenia w ramach zadań audytowych zrealizowanych w roku sprawozdawczym”:

a) w kolumnie 6 w wierszu pierwszym zamiast wyrazów „Liczba dodatkowych wyjaśnień i umotywowanych zastrzeżeń złożonych audytorowi^{***)}” powinny być wyrazy „Liczba dodatkowych wyjaśnień i umotywowanych zastrzeżeń złożonych audytorowi^{****)}”,

b) w kolumnie 7 w wierszu pierwszym zamiast wyrazów „Liczba podjętych dodatkowych czynności wyjaśniających^{**)}” powinny być wyrazy